

[Poul Nødgaard]

Måtte jeg videre i forbindelse med dette eksempel fremføre, at de nu på slagteriet i Ringsted skal arbejde 4 dage om ugen 9 timer. Men nu kommer næsten det allerværste af det hele: På grund af den enorme centralisering, der har været på slagteriområdet, hentes mange af slagteriarbejderne til FSA over afstande på op til 100 km. Det vil sige, at disse mennesker får en arbejdsdag, fra de tager hjemmefra, til de er hjemme igen, på omkring 12 timer. Jeg kunne have lyst til at spørge specielt Socialdemokratiet, der i dag har lagt så stor afstand til dette forslag: Hvordan ser man i Socialdemokratiet på en sådan politik i relation til pasning af børn, et godt familieliv osv.?

Så jeg synes ikke, man i den grad skal falde over SF, fordi de har fremsat dette forslag.

Om udgangen bliver en total ophævelse af den såkaldte 35 pct.-regel, kan vi ikke vide noget om her i dag, men jeg synes, der bør ses seriøst på det, der er fremlagt. Jeg synes, der er nogle skævheder, som jeg også mener at Folketinget har et ansvar for at løse, såfremt arbejdsmarkedets parter ikke selv kommer med forslagene.

Nu er der jo sagt så meget om, hvor forfærdeligt det er, at forslaget er kommet frem lige midt i en overenskomstsituation. Jamen hvis det er det store problem, så lad dog den sag ligge et par måneder eller tre eller fire. Og med det, der er sagt her i dag, mener jeg også, at Socialdemokratiet får forfærdelig svært ved at løbe fra, at de vil være med til at se på disse problemer, når overenskomstsituationen er sat på plads. SF har vel bare indleveret sit forslag, og så kommer det til behandling i den normale rækkefølge. Jeg synes ikke, at SF skal klandres for det.

Vi vil gerne se på denne sag under udvalgsarbejdet. Jeg vil ikke dermed sige, at vi 100 pct. går ind for den, men alt det, den lægger op til, og de problemer, der er, og som SF har fremført, er vi villige til at se på, fordi det bliver til stor gavn for danske lønmodtagere.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, hr. Jørgen Estrup, er ikke til stede, og derfor skal jeg meddele følgende synspunkter:

Det er sjældent, at man oplever et lovforslag med så dårlig en timing, som der er tale om i dette tilfælde. Det har altid været en uskreven

regel og en regel, som ikke mindst SF har understreget gentagne gange, at Folketinget og de politiske myndigheder skulle blande sig uden om overenskomstforhandlingerne, mens de pågik.

Derfor kan det ikke andet end undre, at SF i en tilspidset overenskomstsituation fremsætter forslag om ændring af det regelsæt, hvorefter forligsmand og forligsinstitution arbejder. Det er da vist den mest direkte form for indblanding i overenskomstforhandlingerne, man kan forestille sig.

Men rent bortset fra denne legen elefant i glasbutikken kan man i høj grad anfægte argumentationen bag SF's forslag. Det er langt fra oplagt, at fordi medlemmerne af en faglig organisation ikke, som der står i bemærkningerne til forslaget, orker at stemme, skal man blot sænke kravene til den nej-stemme-procent, der skal til for at forkaste et mæglingsforslag. Det er jo ikke en argumentation, vi plejer at acceptere, når det gælder ting, der sendes ud til folkeafstemning, eller hvis det gælder kravene til deltagelse ved valg til styrende organer ved universiteter og højere læreanstalter. Tværtimod plejer argumentationen at være, at den nødvendige vilje til og interesse for at gøre sig demokratisk gældende er en forudsætning for, at man også får indflydelse i et demokrati.

Efter radikal opfattelse skal det være vanskeligt at forkaste et mæglingsforslag, og man skal have sikkerhed for, at den modstand mod mæglingsforslaget, som findes, har betydelig tyngde.

Sagen er jo, at når en gruppe på arbejdsmarkedet forkaster et mæglingsforslag, berører det mange andre i samfundet – ikke blot dem, der er erhvervsaktive på det pågældende område, men i høj grad mennesker, som er så at sige uskyldige tredjeparter.

Det er også en del af baggrunden for, at forligsmanden kan sammenkæde mæglingsforslag. I et kompliceret samfund som vores bliver man nødt til at tage hensyn til andre, og så små grupper bør ikke have adgang til at tage resten af samfundet som gidsel. Når SF skriver i bemærkningerne, at de eksisterende regler blokerer for lønmodtagernes ret til demokratisk medbestemmelse om egne løn- og arbejdsvilkår, er vi fra radikal side ganske enkelt uenige. Demokratiet forstået som flertalsbeslutninger er det op til organisationerne selv at sikre.